اخبار

مهدی پرتکرارترین نام کشور

ایران/ بر اساس داده‌های مرکز رصد جمعیت کشور سازمان ثبت احوال، نام «مهدی» زینت بخش نام بیش از ۲ میلیون پسر ایرانی در کشور است. این مرکز، به مناسبت فرارسیدن نیمه شعبان، ولادت با سعادت حضرت مهدی صاحب الزمان(عج) اعلام کرد: بیش از ۲ میلیون پسر در کشور با نام مهدی و ترکیبات آن نامگذاری شده‌اند. بر اساس گزارش روابط عمومی سازمان ثبت احوال کشور، مهدی با یک میلیون و ۴۵۷ هزار انتخاب، محمد مهدی با ۳۳۶ هزار انتخاب و امیرمهدی با ۱۳۰ هزار انتخاب بیشترین فراوانی نام مهدی را دارند.

نمایش دستاوردهای جوانان کشور در جشنواره ملی اتفاق

ایران/ علیرضا رحیمی، معاون امور جوانان وزارت ورزش و جوانان کشور و دبیر شورای‌عالی نوجوانان و جوانان کشور با اشاره به برگزاری چهارمین دوره جشنواره اتفاق گفت: این جشنواره با حضور ۳۱ استان کشور به میزبانی شهر تبریز در هفته تشکل‌های اجتماعی برگزار شده و بر اساس آن ۴۰۰ تشکل استانی برگزیده شدند.
رحیمی اضافه کرد: حدود ۵ هزار سمن جوانان در این رویداد شرکت کرده‌اند که از ۴۰۰ تشکل برتر در استان‌ها قدردانی شده است. مرحله ملی این رویداد با حضور تشکل‌ها ارزیابی شده و در دو سطح جوانان برتر و جوانان شایسته تقدیر در شهر تبریز در ۳ روز از ۲۵ بهمن‌ماه تا ۲۸ در حال برگزاری است. در رویداد جشنواره ملی اتفاق از ۱۰ سمن برتر جوانان در سطح ملی با حضور وزیر ورزش و سایر مقامات کشوری قدردانی شد. این سمن‌ها بیشتر در حوزه‌های محیط زیست، کارهای خلاقانه و نوآورانه، ازدواج و جوانی جمعیت فعالیت می‌کنند. همچنین در این جشنواره از ۳۴ سمن شایسته تقدیر هم قدردانی شد. بحث مسئولیت‌های اجتماعی، فعالیت‌های مالی و اعتباری، شاخص‌های مطالبه‌گری و رویدادهای بین‌المللی از جمله این محورها برای انتخاب برترین‌ها بود و براساس این موارد، سمن‌ها در کمیته ارزیابی بررسی شده‌اند.

زنان توان ورود به عرصه‌های تصمیم‌گیری را دارند

ایران/ زهرا بهروزآذر، معاون رئیس جمهوری در امور زنان و خانواده گفت: زنان این سرزمین دراین سال‌ها توانسته‌اند به اندازه کافی توانمند شوند و مهارت‌های لازم را فرا بگیرند و امروز می‌توانند وارد عرصه‌های تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری شوند. البته تعداد صندلی‌های مدیریتی کم است و رقابت در آن زیاد که این امر رقابت بین زنان و مردان را افزایش می‌دهد. هرچند ممکن است در این رقابت‌ها کرسی‌ها به مردان سپرده شود اما این امر نباید مبنایی برای ایجاد دلخوری جدید و کدورت شود. وی افزود: تمام استاندارانی که برای گرفتن رأی به هیأت دولت آمدند ملزم شده‌اند که از ظرفیت زنان، جوانان و اقوام استفاده کنند. ما باید بتوانیم صادقانه صحبت و بر مبنای آن رفتار کنیم و مسائل را شناسایی و برای آن راه‌حل بیابیم. اینکه فقط از دولت مطالبه داشته باشیم و دولت را بزرگ‌تر و استخدام‌ها را بیشتر کنیم، مسیری بی‌نتیجه است.

۵ تا ۷ درصد دانش‌آموزان نهمی به دهم نمی‌روند

ایسنا/ عباس بیات، مدیرکل دفتر آموزش‌های فنی‌وحرفه‌ای و کاردانش وزارت آموزش و پرورش با بیان اینکه به طور میانگین در سال‌های مختلف بین ۵ تا ۷ درصد دانش‌آموزان پایه نهم به دهم نمی‌آیند، گفت: برنامه‌ریزی شده برای آموزش رشته‌های ۹۰۰ساعته در هنرستان‌ها با یک سال کمتر یا کاهش ساعت تدریس و ساعت برنامه هفتگی کمتر، بچه‌ها جذب رشته‌ها شوند و در مدرسه بمانند. موضوع بازماندگان از تحصیل یکی از بندهای برنامه هفتم توسعه است که در آن برنامه درسی خاص برای برگرداندن دانش‌آموزان به تحصیل در حال انجام است. یکی از رویکردهای جدی بحث مهارت‌آموزی است که از طریق تقویت و توسعه مهارت‌آموزی بتوانیم مسیر دانش‌آموزانی که ترک تحصیل می‌کنند یا به مدرسه نمی‌آیند را تغییر دهیم.

مرگ سالانه ۶۰ هزار نفر به دلیل مصرف نکردن نان کامل

ایرنا/ احمد اسماعیل‌زاده، مدیرکل دفتر بهبود تغذیه جامعه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با تأکید بر مصرف نان کامل گفت: از مجموع ۴۲۰ هزار مرگ سالانه در کشور، حدود ۶۰ هزار مورد ناشی از فقدان مصرف نان کامل است. به گفته او نان کامل که با حفظ سبوس و جوانه گندم تولید می‌شود، سرشار از ویتامین‌های گروه B و مواد مغذی است. این نان به کنترل قند خون کمک کرده، خطر ابتلا به دیابت را کاهش می‌دهد و حتی از سکته‌های قلبی و مغزی پیشگیری می‌کند. استفاده از محصولات غلات کامل باید به یک فرهنگ عمومی تبدیل شود تا جامعه‌ای سالم‌تر داشته باشیم. نان کامل باید به مطالبه مردمی تبدیل شود زیرا در کاهش ابتلا به بیماری‌های غیرواگیر و مرگ و میر نقش بسزایی دارد.

عکس: سجاد صفری/ ایران

«ایران» از مشکلات بر زمین مانده شهروندان تهرانی گزارش می‌دهد

نسخه نجات تهران

گزارش

مهسا قوی‌قلب
خبرنگار

در زمینه مسائل و مشکلات تهران سؤال مهمی که ذهن شهروندان تهرانی را به خود مشغول کرده این است که چرا آمد و رفت شوراهای شهر مختلف از اول تا ششم و همچنین شهرداران مختلف چه موفق و چه ناموفق با وجود هزاران میلیارد تومان هزینه‌کرد، شرایط را برای زیست در این کلانشهر نسبت به گذشته بهتر نکرده است؟
با بررسی بیشتر متوجه می‌شویم فهرست بلندبالایی از مشکلات تهران وجود دارد و بعضی از مسائل سبب می‌شود درگیر بحران‌های عدیده شود. معضلات زیست‌محیطی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، ترافیک شهر و بحث تمرکززدایی در این کلانشهر از جمله موارد مهمی هستند که باید به سرعت و به شکل ویژه به آنها پرداخته شود.

مشکلات تهران به سایر شهرها هم سرایت می‌کند

هرچند نباید وسعت استان تهران را نسبت به کل کشور نادیده بگیریم، با این حال گفته می‌شود شهر تهران ۸ میلیون شهروند دارد اما با آمد و رفت‌هایی که از شهرهای همجوار و استان‌های دیگر شاهد هستیم، جمعیت روزانه تهران به ۱۵ میلیون نفر می‌رسد. با این اوصاف، تهران را نباید فقط از جنبه شهر تهران بررسی کنیم و موضوع باید در ابعاد کلان و ملی نگریسته شود. به عنوان نمونه می‌توان استان البرز را نام برد؛ درست است که این استان پیوستگی سیاسی با تهران ندارد اما پیوند تنگاتنگی از ابعاد اجتماعی و اقتصادی را می‌بینیم که با تهران گره خورده است، حتی استان قم در این خصوص یکی از پرترددترین مسیرها را با تهران دارد؛ استان مازندران را هم نباید نادیده گرفت زیرا بخش قابل توجهی از ساکنان آن را شهروندان تهرانی تشکیل می‌دهند؛ پس پی می‌بریم شاید تهران یک درصد کل کشور باشد اما با در نظر گرفتن شهرهای اقماری، ۱۵ تا ۲۰ درصد از جمعیت کشور را یا درون خود جای داده و یا کریدور آمد و شد این میزان از جمعیت است.
چندی پیش مهدی اقراریان، رئیس کمیته نظارت شورای شهر تهران در جلسه شورا اوضاع تهران را بحرانی دانسته و از مسئولان و دولتمردان خواسته است تا نگاه جدی‌تری به مشکلات تهران داشته باشند. او پیشنهاد داده کارگروه نجات ملی با حضور سران کشور از وزرا و نمایندگان مجلس گرفته تا استانداری و شهرداری تشکیل شده و در این مقوله با یکدیگر به یک توافق جمعی برسند. او ترافیک، آلودگی هوا و مشکلات ناشی از حمل‌ونقل را برای تهرانی‌ها بسیار جدی‌تر از آنچه که دیده می‌شود، می‌داند. اقراریان در گفت‌وگو با خبرنگار «ایران» می‌گوید: «تهران با چالش‌های زیادی روبه‌رو است. روزهای پاک تهران بسیار انگشت‌شمار هستند و این یک هشدار جدی است. وقتی به مسائل تهران توجه لازم نمی‌شود، در نهایت باید منتظر بحران ملی باشیم، چراکه سیاست‌گذاری‌ها و الگوهای غلط در تهران به شهرهای دیگر هم منتقل می‌شود. تهران یک الگو برای شهرهای دیگر است، اگر کارهای اشتباه در تهران رخ دهد، به شهرهای دیگر هم سرایت می‌کند.»

بر اثر آلودگی هوا شاهد رشد فزاینده سرطان هستیم

این روزها شاید کمتر خانواده‌ای باشد که عضوی از آن درگیر سرطان نباشد. آلودگی هوا سبب می‌شود سالانه آمار بالایی جان خود را از دست بدهند. حمل‌ونقل پایتخت فرسوده شده است و ساعت‌ها ماندن در ترافیک، سبب می‌شود میلیون‌ها لیتر بنزین مازاد بسوزد، بنزینی که از منابع ملی ما به شمار می‌رود. در کنار همه اینها، این عمر مردم است که دود می‌شود و به هوا می‌رود و در نهایت تبدیل به سرطان می‌شود.
اقراریان به کمبود آب در شهر تهران نیز اشاره کرده و آن را مسأله‌ای جدی دانست. استفاده بیش از حد از منابع زیرزمینی شهر تهران و برداشت‌های مکرر سبب فرونشست‌های متعدد شده تا جایی که نه تنها شهر تهران بلکه استان‌های دیگر را هم درگیر کرده است. مسأله قرار گرفتن پایتخت روی گسل را هم نباید نادیده بگیریم. اگر زلزله‌ای در تهران اتفاق بیفتد، امکانات لازم برای رفع مشکلات با این حجم از جمعیت اصولاً وجود ندارد یا چنانچه آتش‌سوزی در بخش‌های وسیعی از آن پیش بیاید، نمی‌توان تهران را نجات داد. اینها گوشه‌ای از دغدغه‌های تهران است، چراکه باید به موضوع مسکن هم در میان این همه مشکل ویژه، توجه کنیم. قیمت مسکن در کشور متأثر از تهران است و این منطقه «یک» است که لیدر بازار شناخته می‌شود. با این حجم از مشکلات، ۵۰ درصد جمعیت تهران مستأجر هستند و بخش زیادی از خانواده‌ها باید قسمت اعظمی از سبد خانوار را به اجاره‌بها اختصاص دهند. از این عضو شورای شهر تهران می‌پرسم برای حل مشکلات چه پیشنهادی دارید، او در پاسخ می‌گوید: «باید از عالی‌ترین سطح حاکمیت تا مسئولان محلی و ملی بدانند که تهران در شرایط بحرانی است به طوری که شبیه یک قورباغه در دیگ آب است که به تدریج به نقطه جوش رسیده و قورباغه در حال آب‌پز شدن است و کسی به آن توجهی نمی‌کند. بحران تهران باید به رسمیت شناخته شود؛ وقتی یک مسیر اشتباه را می‌روید، نباید پا را روی پدال گاز بگذارید و با سرعت بیشتری مسیر اشتباه را طی کنید، گاهی باید دور بزنید و مسیر حرکت را عوض کنید. برای حل مشکلات، یک زیرساخت قانونی برای تشکیل کارگروهی ویژه در مجلس شورای اسلامی در سال ۱۳۹۶ مصوبه دارد که از جمله مفاد مهم آن تمرکززدایی از تهران در یک بازه زمانی ۱۰ تا ۱۵ ساله است؛ از این طریق می‌توان کم‌کم مشکلات تهران را از میان برداشت. ما نیازمند شیوه‌های جدید حکمرانی در تهران هستیم. موضوع تمرکززدایی مسأله‌ای است که باید جدی گرفته شود. اصلاً چرا تمام دانشگاه‌های شاخص باید در تهران باشند یا شرکت نفت و خیلی از مراکز دولتی یا خودروسازها چه ضرورتی دارد که در تهران حضور طولانی داشته باشند؟ این مراکز و سازمان‌ها باید به تدریج از تهران خارج شوند تا با تمرکززدایی، مسائل و مشکلات تهران نیز کاهش یابد.»

> وقتی به مسائل تهران توجه لازم نمی‌شود، در نهایت باید منتظر بحران ملی باشیم، چراکه سیاست‌گذاری‌ها و الگوهای غلط در تهران به شهرهای دیگر هم منتقل می‌شود. تهران یک الگو برای شهرهای دیگر است، اگر کارهای اشتباه در تهران رخ دهد، به شهرهای دیگر هم سرایت می‌کند

شهر، محصول عملکرد ماست

کلانشهرها در همه جای دنیا مشکل دارند. نمی‌توانیم بگوییم یک نفر به عنوان شهردار می‌تواند عهده‌دار حل بحران‌های کلانشهری مانند تهران باشد. فقط یک سوپرمن می‌تواند به تنهایی از عهده کل مسائل تهران برآید که چنین شخصی وجود خارجی روی کره زمین ندارد. به سراغ حسین ایمانی جاجرمی، جامعه‌شناس حوزه شهری و استاد دانشگاه رفتم. او معتقد است برای حل بحران‌های تهران باید آماده باشیم. خیلی وقت پیش دلسوزان هشدار داده بودند، اما کسی گوش نکرد. معماران در سال ۱۳۲۶ و جامعه‌شناسان در سال ۱۳۴۱ تحت عنوان سمینار بررسی مسائل اجتماعی شهر تهران، هشدارهای جدی داده بودند. از آن زمان مسأله تمرکززدایی مورد بررسی قرار گرفته اما مشکلات مشمول زمان شده و تاکنون روند بشدت افزایشی داشته است.
ایمانی جاجرمی می‌گوید: «اگر امروز چنین مشکلاتی نداشتیم، باید تعجب می‌کردیم، چراکه پایتخت -البته- ناخواسته به حال خود رها شده است. مسائل مختلف تهران بدون مشارکت مردم و بخش خصوصی و توجه جدی دولت حل نمی‌شود. در بسیاری از کشورها کلانشهرها به حدی مهم هستند که برای پایتخت وزیر انتخاب می‌کنند. در پاریس، لندن و نیویورک شهرداری‌ها شبیه وزارتخانه‌ها عمل می‌کنند و شهردار اتفاقاً قدرت بیشتری هم دارد.»
در مقابل اما در تهران می‌بینیم کسی پاسخگو نیست و همه، تقصیرها را به گردن یکدیگر می‌اندازند. به اعتقاد این جامعه‌شناس، باید با توجه به دیدگاه‌های کارشناسی از گذشته تا امروز، وزارت کشور، راه و شهرسازی، سازمان برنامه و بودجه و بقیه مسئولان در این حوزه کلان به صورت مشترک همفکری و سپس اقدام کنند. تهران باید با مدل جدیدی اداره شود. ما یک مادرشهر به نام تهران داریم اما کرج، دماوند، اسلامشهر و ملارد هم در این حوزه دخیل هستند و شهرداری قدرت کافی ندارد. همه در تهران خود را صاحب قدرت می‌دانند اما حل مشکلات ناکام مانده است و اداره سیاسی برای از میان برداشتن معضلات تهران وجود ندارد. نیاز است به مطالعات انجام شده توسط دلسوزان، خبرنگاران و اساتید دانشگاه و فعالان مدنی که همواره فریاد زده‌اند به داد تهران برسیم، توجه شود.

تنها راه ممکن؛ عزم ملی

«باید اختیارات به خود تهرانی‌ها و شوراهای محلی سپرده شود.» این را ایمانی جاجرمی می‌گوید و می‌افزاید: «ما نمی‌توانیم مشکلات تهران را حل کنیم و به کرج کاری نداشته باشیم. تمامی شهرهای اطراف در مشکلات تهران دخیل هستند. در همه جای دنیا با مدیریت جدید، مشکلات را حل می‌کنند. در لندن، نیویورک و استانبول مشکلات مشابه تهران وجود داشت اما با اصلاحات به سمت مدل‌های نو رفته و وضعیت آنها بهتر شد. ما باید از تجربه کشورهای دیگر استفاده کنیم. شهر، محصول عملکرد ماست، نمی‌توانیم شهر را ملامت کنیم. باید عملکردها را بازنگری کرده و در نهایت بتوانیم جلوی این حجم از مهاجرت به تهران را بگیریم. خبر خوب این است که اگر بخواهیم، می‌توانیم مشکلات را حل کنیم.»

مواجهه ناهنجار با فردی که دست به خودکشی می‌زند، فاجعه بار می‌آورد

هر سوژه‌ای مناسب فیلم گرفتن نیست

گزارش

سمیه افشین‌فر
خبرنگار

بعدازظهر چهارشنبه، ایستگاه مترو هفت تیر، مرد جوانی روی ریل زانو زده، هر لحظه ممکن است قطار از راه برسد، همهمه بیشتر و بیشتر می‌شود اما انگار مرد چیزی نمی‌شنود، دقیقه‌ها و ثانیه‌ها کندتر می‌گذرد، قطار دارد می‌رسد، مرد تکان نمی‌خورد، نفس‌ها در سینه حبس شده، تنها چند قدم مانده، قطار که حالا از تونل بیرون آمده سوت می‌کشد و درست در چند قدمی مرد که همان طور روی ریل زانو زده می‌ایستد، چند نفری از کارکنان مترو به سراغش می‌روند و می‌خواهند او را از مقابل قطاری که حالا ایستاده بالا بکشند.
مرد غم و دردش را گریه می‌کند و می‌پرسد چرا نجاتم دادید؟ مرد جوان می‌رود اما عکس و فیلم‌هایش به سرعت وایرال می‌شود و همچنان در فضای مجازی می‌چرخد. شکی نیست که اقدام به خودکشی یک پدیده چندبعدی است و از مسائل مختلف اقتصادی، اجتماعی تا بیماری‌های مختلف روحی و روانی را در بر می‌گیرد. با این همه رتبه ایران در میان کشورها از نظر خودکشی در گزارش‌های مختلف متفاوت است. درواقع این رتبه از ۵۸ تا ۱۲۸ نوسان داشته، اما آخرین رتبه ایران در فهرست سازمان جهانی بهداشت ۱۲۸ بوده که البته این آمار پس از شیوع پاندمی کرونا تاکنون به‌روزرسانی نشده است. آنچه مشخص است، ایران در جمع کشورهای با نرخ خودکشی بالا قرار ندارد. همچنین بر اساس اطلاعات worldpopulationreview، ایران با میزان ۵.۲ خودکشی در هر ۱۰۰ هزار نفر، در جایگاه ۱۳۰ بین ۱۸۳ کشور جهان قرار دارد. با این همه در مواجهه با این آسیب اجتماعی باید چه کرد و گرفتن عکس و فیلم و بازنشر آن در فضای مجازی چه آسیب‌هایی برای فردی که اقدام به این عمل کرده در پی خواهد داشت؟
فاطمه علایی روانشناس با بیان اینکه وقتی با فردی که قصد انجام این عمل را دارد مواجه می‌شوید باید از هرگونه عکسبرداری و انتشار آن پرهیز کنید، می‌گوید: اگر با فردی که قصد خودکشی دارد مواجه شدید به هیچ عنوان اقدام به گرفتن عکس و فیلم و انتشار آن در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی نکنید. متأسفانه در بسیاری از مواقع می‌بینیم که مردم در مواجهه با این افراد اقدام به تهیه عکس و فیلم می‌کنند و این فیلم مرتب در فضای مجازی می‌چرخد. بنابراین توصیه جدی این است که به هیچ عنوان موضوع خودکشی را پررنگ نکنید. چرا که انتشار مداوم چنین فیلم‌هایی فضا را در مورد این موضوع عادی می‌کند و این اصلاً حرکت مناسبی نیست. از این گذشته وقتی فردی یک بار دست به این عمل زده و موفق نشده با دیدن عکس و فیلم‌ها و پیام‌ها و متن‌های احساسی که بازنشر می‌شوند ممکن است تحریک شود و بخواهد عملش را تکرار کند. در مرحله بعدی بهترین کار این است که بلافاصله از سازمان‌هایی مثل اورژانس اجتماعی با شماره ۱۲۳ یا شماره ۱۴۸۰ سازمان بهزیستی، پلیس یا آتش‌نشانی تقاضای کمک کنیم، چرا که در این مراکز افراد آگاه و کارشناسی حضور دارند و می‌توانند کمک کنند.
این روانشناس ادامه می‌دهد: اگر به افراد متخصص دسترسی نداشتید باید تا جایی که می‌توانید سعی کنید شخص را نگه دارید و اصطلاحاً زمان بخرید یعنی با او حرف بزنید. درست‌ترین راه این است که با آن فرد خیلی با آرامش و طمأنینه و با نرمی و محبت صحبت کنید، بگذارید کسی که در معرض خطر است حرف‌هایش را بزند و شما فقط شنونده خوبی باشید و او را تأیید کنید. به او احساس خوب بودن و احساس امنیت بدهید. یعنی بدون قضاوت به حرف‌هایش گوش کنید و هرگز او را تحلیل نکنید. به هیچ وجه نباید فردی که قصد انجام این عمل را داشته تنها بگذارید باید صبر کنید تا افرادی که در این زمینه صاحب‌نظر هستند، بتوانند خودشان را به او برسانند.
این روانشناس تأکید می‌کند: معمولاً کسانی که اقدام به خودکشی می‌کنند یا از یک بیماری روانی زمینه‌ای مثل افسردگی شدید یا اختلال دوقطبی و... رنج می‌برند و یا تحت تأثیر مواد مخدر قرار دارند. بنابراین نباید به حال خود رها شوند و باید حتماً تحت درمان افراد متخصص قرار بگیرند.

نگاهی به مناسبات دو پارادایم حاکم بر تولید و مصرف انرژی

بنگاه

پویا نعمت‌اللهی
دکترای علوم ارتباطات اجتماعی و روزنامه‌نگار

چند روز قبل وزیر نفت نکته مهمی را بیان کرد که نیازمند توجه بیشتری است. او توضیح داد که بخشی از راهکار رفع ناترازی انرژی در بخش گاز، معطوف به افزایش تولید است و توسعه میدان‌های خشکی و دریایی، توسعه میدان‌های گازی جدید و فشارافزایی میدان گازی پارس جنوبی با همین هدف برنامه‌ریزی شده است.
او در ادامه گفت اگر در این حوزه نتوانیم تدابیر لازم را اتخاذ کنیم و مصرف را پایش نکنیم، هرچه در زمینه تولید سرمایه‌گذاری کنیم همیشه مصرف بیش از تولید خواهد بود و این ناترازی حل نمی‌شود.
اما اهمیت این اظهارات چیست؟ این سخنان را می‌توان از سویی ذیل موضوعات فنی و اقتصادی و انرژی تفسیر کرد که طبعاً برعهده کارشناسان همین حوزه‌ها است. اما یک سمت مهم از این اظهارات، ناظر بر فرارفتن از دوگانگی‌های مرسوم است.
معانی متعددی از دوگانگی می‌تواند در اذهان عمومی وجود داشته باشد. برای برخی به معنای جداسازی ساده دو چیز یا دو مفهوم یا دو عمل و برای برخی دیگر به معنای تفکیک کامل آن است. به عبارت دیگر می‌تواند دو مشخصه داشته باشد. ابتدا اینکه در مورد یک مسأله فقط دو حالت را شامل می‌شود و از این دو حالت خارج نیست و دیگر آنکه نمی‌تواند هر دو حالت را همزمان داشته باشد.
در نگاه بسیاری از مدیران ما خصوصاً در بخش‌های صنعتی و عملیاتی، صرفاً افزایش مقادیر کمی و افزایش تولید و محصول می‌تواند نشانه عملکرد صحیح و مؤثر باشد. شاخص‌ها باید مرتباً در حال افزایش و آمارها باید حاکی از ازدیاد مستمر باشند. این پارادایم افزایش‌محور یکی از مصادیق مدیریت مناسب محسوب می‌شده است. پارادایم در اینجا می‌تواند به‌معنای سرمشق هم باشد و به تمامی یک نظام فکری اطلاق می‌شود که دربرگیرنده مجموعه‌ای از بینش‌ها، نظریه‌ها، روش‌های تحقیق و تکنیک‌هاست. بسیاری از مدیران دولتی کشور تحت همین پارادایم بار آمده‌اند. شناخت این پارادایم‌ها از این حیث می‌تواند مهم باشد که پارادایم‌های مزبور اصولی را فراروی باورمندان خود قرار می‌دهند و محدوده‌ای را برای افراد مشخص می‌کنند که به نوعی نشانگر موفقیت فرد در حوزه مربوطه در صورت تبعیت از پارادایم حاکم است. به عبارت دیگر، وقتی پارادایمی در جامعه شکل می‌گیرد، عدم تبعیت از آن پارادایم در ساحت سیاسی و اجتماعی می‌تواند منجر به طرد شود.
در عین حال پارادایم دیگری وجود دارد که کارکرد معکوسی را بازنمایی می‌کند. تقریباً مدیری را سراغ نداریم که مایل باشد شاخص‌های خود را به طور کاهنده ارزیابی کند. همه چیز باید افزایشی باشد. وزیر نفت نیز در اظهاراتی که در بالا اشاره شد، تابع پارادایم نوع اول است. او از لزوم افزایش تولید گاز صحبت می‌کند. اما او همزمان پارادایم نوع دوم را نیز به خدمت می‌گیرد. نکته مورد نظر همین‌جاست. به نظر می‌رسد وزیر نفت خواستار نوعی فراروندگی از دوگانه‌های مرسوم است.
پرواضح است که هرگز نباید کوچک‌ترین درنگی در کوشش‌های مربوط به افزایش تولید داشت. بحث بر سر این است که تأکید مستمر بر افزایش تولید و غفلت از وجوه بهینه‌سازی مصرف می‌تواند منجر به پدیدآمدن وضعیتی شود که آن را تحت عنوان ناترازی یا کمبود یا کسری یا هر چیز دیگری معرفی می‌کنند و مصداق وضع کنونی ما در حوزه انرژی است.
اظهارات وزیر نفت نشان می‌دهد که او از این دوگانه تأکیدی عبور کرده است. به یک معنی ایشان متوجه شده که برساخت واقعیت موجود، مستلزم زائل شدن وجه دوگانه بوده و لذا ضمن عبور از آن، می‌خواهد عناصری از هر دو پارادایم را با یکدیگر تحت شمول یک کلیت عام‌تر درآورد.